

Viața veșnică în restul epistolelor NT

Iacov 1.18; 2.18; 1 Petru 1.3; 2 Petru 1.3,4; 2.20-22; Iuda 17-21

William Kelly

© www.bibelstudium.de, Online începând de la: 25.09.2018, Actualizat: 25.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Locuri biblice: Iacov 1.18; 2.18; 1 Petru 1.3; 2 Petru 1.3,4; 2.20-22; Iuda 17-21

În epistola lui Iacov

Epistola lui Iuda se adresează »celor douăsprezece seminții care sunt împrăștiate«, și reia tema »Cuvântului de la început despre Hristos« (Evrei 6.1). Ea insistă nu numai cu privire la mântuire, ci și la viață, dăruită de Tatăl luminilor, care ne-a născut potrivit voinței Sale prin Cuvântul adevărului. Nimic altceva nu Îl satisface în afara acestei naturi noi. Nimeni nu poate arăta credința sa în altceva decât prin faptele sale (capitolul 2). Credința, care nu are fapte corespunzătoare, este fără rod și moartă. »Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie« (Iacov 1.19). Cuvântul dă viață, prin aceea că El prezintă sufletului pe Hristos, și prin rămânerea în Hristos urmează roada; căci viața nouă trăiește prin dependența de El. Această epistolă privește partea practică și dreaptă, judecă pe baza unei legi a libertății concordanța între căile, cuvintele și inimile noastre, caracterizează prietenia cu lumea ca vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, cerând răbdare până la venirea Domnului.

În epistolele lui Petru

Viața din belșug este prezentată ca parte actuală a creștinilor iudei, cărora Petru le adresează prima sa scrisoare. »Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți...«, și așa mai departe. La sfârșit ca și la început este arătată clar viața nouă a harului și adevărului, și așa cum noi am fost născuți prin Cuvântul lui Dumnezeu, tot așa suntem și hrăniți (capitolul 2). Bărbații și femeile dintre ei sunt îndemnați ca împreună-moștenitori ai harului vieții. Dacă ei nu ar avea viața deja acum, ei nu ar putea să locuiască împreună nici măcar un ceas sau un moment.

Scrisoarea a doua adresată aceluiași destinatarilor consolidează aceleași gânduri în 2 Petru 1.3,4 și confirmă posesiunea unei naturi divine și nu numai o schimbare morală. La cine nu este mai mult decât aceasta, aceluia îi este prezentată pierzarea totală, prin aceea că se întoarce înapoi la lucrurile de care a fugit. Numai viața veșnică rămâne. Altfel este totdeauna numai un câine sau o scroafă spălată – ei nu au fost niciodată născuți din Dumnezeu.

În epistola lui Iuda

Iuda se referă mai mult la decăderea îngrozitoare decât la fărădelegea, pe care Petru o stigmatizează, chiar dacă ambele pot fi prezente în aceeași persoană. Însă el scrie fără îngrădire la »cei chemați, care sunt iubiți de Dumnezeu Tatăl, și păstrați pentru Isus Hristos«, având în vedere creștinătatea decăzută și judecata Domnului asupra păcătoșilor, când El va veni în mijlocul miilor de sfinți ai Săi. Cei preaiubiți trebuie deocamdată să se zidească pe credința lor preasfântă, rugându-se în Duhul Sfânt, și să se păstreze pe ei înșiși în dragostea lui Dumnezeu, așteptând îndurarea Domnului nostru Isus Hristos spre viața veșnică. Fără îndoială aici este vorba de „final”, dar nu a existat nici un început al harului, fără să se creadă în El și în Numele Lui și să primești viața, pentru ca în ultimul timp al batjocoritorilor, care umblă după poftele lor păcătoase, să umble după voia lui Dumnezeu.

Tradus de la: [Das ewige Leben \(5\) In den übrigen Briefen](#)

Extras din cartea „F.E.R. Heterodox on Life Eternal“ de William Kelly

Traducere: Ion Simionescu